

Sygn. akt VI U 1487/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2020 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 21 stycznia 2020 r. znak (...)

w sprawie W. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ekwiwalent za deputat węglowy

zmienia zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 21 stycznia 2020 r. w ten sposób, że ubezpieczony W. O. ma prawo do deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego za okres od dnia 1 grudnia 2016 r.

Sędzia Maciej Flinik

Sygn. akt VI U 1487/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 stycznia 2020 r. (...) Oddział w B. przyznał ubezpieczonemu W. O. w odpowiedzi na jego wniosek z 30 grudnia 2019 r. prawo do ekwiwalentu pieniężnego w formie deputatu węglowego od dnia 1 grudnia 2019 r .

Odwołanie od przedmiotowej decyzji ZUS wniósł ubezpieczony W. O. domagając się przyznania przedmiotowego świadczenia za okres od 1 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2019 r. W uzasadnieniu ubezpieczony posiłkując się orzecznictwem sądowym w tej materii (zgodnie z którym jedynym ograniczeniem do pobierania deputatu jest zawieszenie realizacji świadczeń emerytalnych) , iż skoro w okresie od 1 grudnia 2016 r. do 30 listopada 2019 r. przysługiwała mu emerytura, a Zakład nie wypłacił mu dotąd za ten czas deputatu węglowego, to jego żądanie wyrównania za ten czas jest zasadne.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podnosił, iż w przedmiotowej sytuacji zastosowanie znajduje art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 100 tej ustawy .

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie. Stan faktyczny w sprawie pozostawał bezsporny. Ubezpieczony W. O. w okresie od 30 listopada 2016r. do 30 listopada 2019r . pobierał wcześniejszą emeryturę kolejową (przyznaną mu w

2007 r. wraz z osiągnięciem wieku 60 lat) . Zaskarżoną decyzją pozwany organ rentowy przyznał mu od 1 grudnia 2019 r. prawo do ekwiwalentu w formie deputatu węglowego.

Odwołanie ubezpieczonego podlegało uwzględnieniu. Zastosowanie przez pozwanego (w ocenie sądu w pełni świadome zignorowanie przez tenże organ rentowy aktualnego orzecznictwa w tej materii) w odniesieniu do żądania ubezpieczonego przyznania mu prawa do ekwiwalentu za deputatu węglowy art. 129 w zw. z art. 100 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest całkowicie chybione. Jak słusznie podnosił już w odwołaniu ubezpieczony , zgodnie z aktualnym orzecznictwem (którego tezy sąd w całości podziela) ekwiwalent za deputat węglowy nie został poddany regulacjom z ustawy emerytalnej. Szersze uzasadnienie powyższego stanowiska jest zbędne w świetle uzasadnień wyroków SA w Gdańsku z 7 marca 2018 r. III AUa 1256/17 i SA w Łodzi z 16 października 2014 r. III AUa 2613/13 , które są przecież znane organowi rentowemu. Dla przypomnienia warto jednak przytoczyć kluczowe z punktu widzenia niniejszej sprawy fragmenty uzasadnienia pierwszego z przywołanych orzeczeń. Wskazano w nim między innymi , iż „ ... nie ma normatywnej podstawy do zastosowania w sprawie o wyrównanie deputatu , ograniczenia wynikającego z art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy (o emeryturach i rentach z FUS) ... podstawy do nabycia prawa i wypłaty deputatu węglowego w formie ekwiwalentu pieniężnego normuje wyczerpująco ustawa o komercjalizacji w rozdziale 11 pt „ przepisy przejściowe i końcowe „ . Podkreślić należy , iż ustawa ta nie zawiera przepisu analogicznego do art. 133 ust 1 pkt 2 ustawy. Nie zawiera też żadnego odesłania do tego przepisu uprawniającego do ograniczenia wypłaty deputatu do 3 lat wstecz , w sytuacji błędu organu rentowego . Ekwiwalent pieniężny jest wypłacany przez Zakład z dotacji celowej z budżetu państwa „ i dalej „ , jak wynika z porównania art. 174 ust. 1 i 11 ustawy o komercjalizacji , prawo do pobierania deputatu węglowego przysługuje emerytowi pobierającemu emeryturę . Zgodnie z art. 74 ust. 11 , prawo do pobierania ekwiwalentu węglowego ustaje lub ulega zawieszeniu wraz z ustaniem prawa do emerytury lub renty . Jedynym zatem ograniczeniem do pobierania deputatu jest zawieszenie realizacji świadczeń emerytalnych ...” Tym samym, przepisy art. 129 i 100 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie mogą znaleźć zastosowania w zakresie zasad przyznawania spornego świadczenia. W konsekwencji w sytuacji, w której ubezpieczony pobierał świadczenie emerytalne w spornym okresie , przysługuje mu prawo do ekwiwalentu za ten okres. I jedynie na marginesie należy zauważyć, że brak zastosowania przepisów tej ustawy skutkuje tym , iż osobom uprawnionym do ekwiwalentu w formie deputatu węglowego świadczenie to przysługuje nie tylko za 3 lata wstecz (jak domaga się ubezpieczony w niniejszej sprawie) . Z racji braku ograniczeń czasowych wskazanych w art. 133 ustawy (dotyczącego błędu organu rentowego) , który nie może znaleźć zastosowania, świadczenie to przysługuje osobom uprawnionym przez cały okres pobierania emerytury .

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art 477¹⁴ § 2 k.p.c, orzekł, jak w sentencji .

Sędzia Maciej Flinik